

Afbrudelse, jeg gjorde under hans Tale, sige, at blandt Medlemmerne af Forsvarsudvalget i Sommeren 1909 ogsaa var det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Den Forhandling, der førtes i Forsvarsudvalget, var imidlertid af den Natur, at jeg fik en levende Forestilling om, hvorledes Forhandlingene vare førte i de 6—7 Aar, hvori der var arbejdet i Forsvarskommissionen. Jeg saa, at det drejede sig meget mere om at skabe Forslag, der var anvendelige i Parti- og Agitationsøjemed, end Forslag, der vare gennemførlige, særlig som de radikale stillede sig. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig deri. Det er noget, vi alle kende tilstrækkeligt.

Den Bemærkning, jeg tilsidst vil gøre, er, at det forekommer mig, der er en anden Ting, som kræver meget betydelige Udgifter, som kunne blive glemt under denne Debat om Garnisonsspørgsmaalet. Det er Gennemførelsen af Lejranlægene, som resultere af de i Efteraaret 1909 vedtagne Forsvarslove. Vi have ingen Oplysninger faaet om, hvorledes de meget betydelige Beløb, som den Gang ved særlig Lovbestemmelse stilledes til Raadighed, ere anvendte i det enkelte. Jeg har tilladt mig ved Finanslovens første Behandling at udtale Tvivl om, hvorvidt man har fulgt den rette Fremgangsmaade i saa Henseende, og jeg er stadig opfyldt af Tvivl derom. Jeg tror, man hverken følger den Fremgangsmaade, som er mest økonomisk, eller den i alle Henseender mest hensigtsmæssige, og jeg vilde have sat overordentlig Pris paa, om det ærede Finansudvalg havde forelagt os en Oplysning i den Henseende, som den højtærede Forsvarsminister utvivlsomt vilde have givet, naar den var bleven forlangt. Jeg tror, det er rigtigt, at Almenheden faar noget mere at vide om, hvorledes disse store Beløb blive anvendte, end det hidtil er sket.

Zahle: Jeg skal straks tillade mig at gøre en Bemærkning til den sidste ærede Taler (Dinesen), som berørte Forhandlingerne i Forsvarsudvalget, det Udvalg, som var nedsat i de Samlinger, der gik umiddelbart forud for Gennemførelsen af de nye Militærlove. Jeg kan sige, at den afgørende Tid i Hærudvalget falder i to Perioder: Den Periode, hvori det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ikke vilde indlade sig paa Forhandling om noget som helst, fordi han erklærede, at det var overflødig: Naar man ikke kunde enes om Principperne, var det ingen Nytte til at forhandle om Enkelthederne.

Og den anden Periode, hvor han gik over og blev den, som skulde gennemføre det hele, og hvor der heller ikke blev forhandlet om noget som helst, idet vi blot fik Resultaterne i Udvalget, og saa var der Flertal for dem, og saa bleve de vedtagne. Der blev ingen Forhandlinger ført om noget som helst og ingen Oplysninger givet om noget som helst, saa derfra kunne vi ikke have nogen Viden, som vi ikke have andetsteds fra.

Jeg skal saa tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til, som han selv sagde, min Ven, det ærede Højremedlem fra Odense (Halsted). Jeg maa sige, at den Tale, det ærede Medlem holdt, var af en saadan Beskaffenhed, at man godt kunde tro, der var politisk Venskab imellem os foruden det personlige, thi det ærede Medlem sagde paa flere Punkter akkurat det, som jeg kan ønske at sige, og som jeg meget maa sætte Pris paa er blevet sagt fra anden Side, for at det kan være en Bekræftelse af den Opfattelse, som er min. Min Opfattelse af hele dette Spørgsmaal er nemlig den, at efter at Sværskrivelsen af 10. December var gaaet af, skulde der ikke have været mere Tale om den Sag i Aar. Det ærede Medlem fra Odense siger ogsaa meget rigtigt: Hvad skal alt dette til? Jeg kan ikke citere fra Rigsdagstidende, for Fortrykket er endnu ikke kommet saa vidt, men det ærede Medlem sagde saaledes, som jeg har noteret og gengivet Meningen, men altsaa ikke med hans Ord: Hvad skal alt det til, hvad skal Ministeren nu komme og søge Bevilling for, Forholdet er jo det, at det er Kommunerne, som skulle lægge 8½ Mill. Kr. ud til disse Garnisonsflytninger og slet ikke Staten, og Staten skal i sin Tid betale Leje, og derunder Forrentning og Amortisation af disse Laan, men Laanene blive ikke optagne foreløbigt, og foreløbigt bliver der altsaa heller ikke Tale om, at der skal svares noget til Forrentning og Amortisation af disse Laan, lad saa det hele vente til den Tid! Ja, det var den Opfattelse, som blev min, efter at jeg havde gjort Bekendtskab med Sværskrivelsen af 10. December, som jeg først lærte at kende, den Gang den blev offentliggjort af den højtærede Forsvarsminister.

Den højtærede Forsvarsminister sagde her til min store Forbavselse: Man giver sig nu af med at meddele løst og fast fra Finansudvalget, og det forbavtede ham. Der er fra Finansudvalget ikke offentliggjort noget som helst fra min Side, førend